

Eilhard Lubin Paulus Fickius

**Disputationum De Veritate Religionis Christianae, Ex P. Mornaei, De Eadem Libro
: Vigesimaquarta, Quod Evangelium Continet Veram De Jesu Christo Filio Dei
Historiam**

Rostochii: Reusnerus, 1602

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn756650607>

Druck Freier Zugang

R. U. theol.
Lubinus, Eilh.
d'isp. de veritate relig.
christianae 1-24.
1602:03.
1601-1602

Contenta:

- ① Frid. Cressius, De veritate religionis christianae I 1601
- ② Das. Rezzius, De ver. rel. chr. II 1601
- ③ Hart. Kallerwordian, De ver. rel. chr. III 1601
- ④ Joh. Buxlinus, De ver. rel. chr. IV 1601
- ⑤ Abr. Drentrot, De ver. rel. chr. V 1601
- ⑥ Joh. Frisius, De ver. rel. chr. VI 1601
- ⑦ Pet. Boethius, De ver. rel. chr. VII 1601
- ⑧ Boc. Hagius, De ver. rel. chr. VIII 1601
- ⑨ Dan. Nicolai, De ver. rel. chr. IX 1601
- ⑩ Joh. Wataham, De ver. rel. chr. X 1602
- ⑪ Joen Vintor, De ver. rel. chr. XI 1602
- ⑫ Werner. Fabricius, De ver. rel. chr. XII 1602
- ⑬ Paul. Fickius, De ver. rel. chr. XIII 1602
- ⑭ Frid. Cressius, De ver. rel. chr. XIV 1602
- ⑮ Das. Rezzius, De ver. rel. chr. XV 1602
- ⑯ Hart. Kallerwordian, De ver. rel. chr. XVI 1602
- ⑰ Joh. Buxlinus, De ver. rel. chr. XVII 1602
- ⑱ Werner. Fabricius, De ver. rel. chr. XVIII 1602
- ⑲ Joh. Frisius, De ver. rel. chr. XIX 1602
- ⑳ Pet. Boethius, De ver. rel. chr. XX 1602
- ㉑ Dan. Nicolai, De ver. rel. chr. XXI 1602
- ㉒ Joh. Wataham, De ver. rel. chr. XXII 1602
- ㉓ Joen Vintor, De ver. rel. chr. XXIII 1602
- ㉔ Paul. Fickius, De ver. rel. chr. XXIV 1602

Rostochium un. 1602

4083 107 3374

Disputationum
DE VERITATE
RELIGIONIS

CHRISTIANÆ,
EX P. MORNÆI, DE
EADEM LIBRO,

24

Vigesimaquarta,
QVOD EVANGELIVM

CONTINET VERAM DE IESV
CHRISTO FILIO DEI HISTO-
RIAM.

Quam

DEO DVCE ET AVSPICE
PRAESIDE
EILHARDO LVBINO,

*In alma Rosarum Academia defen-
dere conabitur*

PAVLVS FICKIVS Hamburg.

Hora & loco consueto.

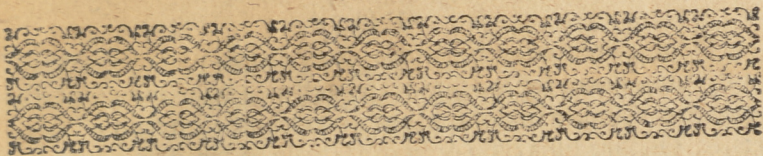
ROSTOCHII

Exprimebat Christophorus Reufnerus,

ANNO M. D. CII.

59

ΕΥΝ ΘΕΩ.

DISPUTATIO VIGESIMA QVARTA.
QVOD EVANGELIVM CONTINET
VERAM DE IESV CHRISTO FILIO
DEI HISTORIAM.

I.

Estat ut audiamus quam Doctrinam ille nobis tradiderit, ut ei vivamus, qui inenarrabili caritate pro nobis moriturus veniebat.

II.

Quod ipse de vitâ & doctrinâ suâ nihil scripserit, causâ forte reddi possit, quod vel hominibus suspectum fuisset, & quem vel divinitus loquentem non intellexissent, vel humiliter loquentem tanquam hominem contempsissent.

III.

Scriserunt ergo hæc quamvis in diffitis locis concorditer quatuor factorum & dictorum Christi partim auriti, partim oculati locupletes testes, vel à prophetis subindicati, & scriserunt hæc vivis adhuc, qui testari & adversari poterant, & scripta morte suâ obfignarunt.

IV.

Historia hæc vera & ingenua ab adulatione aliena, quid n. si Iesus homo fuisset, ipsis ex crucifixi adulatione commodi, sermo ingenuus humanitatis & divinitatis Christi exactissimus index.

V.

Nihil adfectibus datur. Petri lapsum Marcus eius discipulus non reticet, nec Iohannis & Iacobi filiorum Zebedæi ambitio obticetur, nec, quæ ab humanâ infirmitate sunt. Christum defesum esse, sitisse, fremuisse, illacrumatum, quæ nullo veritatis præjudicio obticeri poterant.

A 2

Deniq;

VI.

Deniq; circumstantiæ omnes enarrantur, quibus si quid falsi admixtum, quam facile convinci potuissent, cum scriberent illis qui testes omnium fuissent adhuc viventibus. Interim à Pharisæis, & Thalnudistis odio & livore Christi ardentibus nihil contradiçtum, nullum Anti-evangelion nobis relictum.

VII.

Evangelista à stellâ illâ, quæ Magis in Oriente apparuit, exorditur. quæ Romæ Augusto ludis Veneris genetricis præfidente à Pontificum collegio, & Chæremone Stoico, fausta terris stella judicata est, quam toto orbe cultam refert Plinius & meminit eius Virgilius, sed illam cum Sibyllæ Oraculis Cæsari per adulationem attribuit. Chæremone Stoicus illa stella ductus in Iudæam transit, ut de verò Deo certior fieret, cum suos deficere videret. Et quâ stellâ Chalcidius testatur Chaldæos venerabilem Dei in terris adventum observasse.

VIII.

Iam non dicam quæ ab Astrologis in stellæ eius commendationem scripta sint. Constat a. illam sine crine fuisse, quæ si fuit firmamento infixâ mirabilius est quod statione sua deserta Iesu serviebat. Sin recens nata, à creatore creatoris causa creata est. Quam cum Iulianus negare non posset, illam quæ ab Ægyptijs Asaph dicitur & 400 quoq; anno conspicitur, fuisse dicit. Quæ tamen hæc tot sæculis nulla inspecta fuit.

IX.

Et per Magos hanc stellam inquirentes Herodes motus, bimos & intra biennium pueros in Bethlehem & vicinia trucidari iussit, ratus inter illos extinctum iri, quem stella designabat. Quo nomine cum ne proprio quidem filio pepercisset recte Augustus dixit, Malle se Herodis porcum quàm filium esse.

X.

Quod Iesus natus fuerit ex Virgine jam ante evicimus, & quia Deus prædixit, voluit, & potuit. Vnde Simon Magus se Deum & Iesum vendicans & ipse filius virginis esse volebat. Et templum pacis Romæ corruit, quod ruiturum cum virgo pareret prædicebatur.

De

XI.

De Simeone Iusto, & Iohanne Baptista, qui Iesum norunt & prædicarunt testantur Iudæi ipsi, & Iosephus.

XII.

Vitam Christi & miracula varijs circumstantijs describuntur, nec inventi tamen qui illo inimicissimo sæculo aliquid refutarint.

XIII.

Eclipseos tempore mortis Christi, cum horrendo terræ motu meminit Phlegon Trallianus, anno quarto 210. Olympiadis, hoc est 18 anno Tyberij quo Christus cruci adfixus. Idem testantur Eusebius & Lucianus Presbyter, & Tertullianus id in Annalibus Romanorum extare asserit.

XIV.

Eclipsein hanc præternaturalem fuisse indicat quod Pascha circa plenilunium celebratum fuerit, & Æsculus Astrologus Solem in principio Arietis, Lunam in Libra, vel ut alij, Lunam in Virgine, Solem in piscibus, quod eodem recidit, asserunt. Alij universalem fuisse dicunt, & sic est vel maximè opus Dei, cum naturaliter nulla Eclipse solis sit universalis. Alij Iudææ peculiarem, quæ sic quasi digito in Iudæâ servatorem mundi pati ostenderet.

XV.

De Velo templi scisso & alijs prodigijs Iosephus meminit.

XVI.

Porro non ut Mahumedes se post octingentos annos reverfurum dixit, (quod mendacium tempore ipso tutum est) sed ut dixerat tertia die resurrexit, & si quæ fallacia subesset, tertia die discipulis patuisset. Et hæc in dubium vocant, qui Platoni, Herodoto, Plutarcho Erum Armenium, Aristæum, Thesepium, in vitam redijisse credunt.

XVII.

Atqui illum tot viri & mulieres post mortem viventem palpant, edentem & bibentem viderunt, & quem resurrexisse Pilatus testatus est. Et, quod merito omnem dubitationem sustulerit, unde Petrus, & alij, qui ipsum vivum timidissimi deseruerant

rant & abnegarant, illum ex oculis sublatum tantâ constantiâ contemta morte omnibusq; tormentis toti mundo prædicarunt. Quid lucri ipsis fuisset ex mortuo, ex cadavere?

XVIII.

Hæc cum refellere non possent, alij corpus eius furto subreptum mentiuntur, quod Pilatus & tot vigiles refellunt, alij spectrum loco Iesu cruci adfixum fingunt, quod Iudæi, qui morte eius offendebantur redarguunt.

XIX.

Porro Spiritum Sanctum, & linguarum cognitionem discipulis datam esse hinc patet, quod contrarium, si fuisset frequenti populo demonstrari potuisset, & quod rudes & ignari piscatores ante, 40 circiter annis universum orbem tot gentes & linguas nomine & doctrinâ Iesu impleverint. Vnde & Simon Magus se Deum venditans, ille videri volebat, qui linguis igneis super Apostolos descenderat.

XX.

Quod autem Hebreismos in Evangelistis obijciunt, non observant illud Emphaseos loco, & elegantiam esse, ut apud Latinos interdum Græcismi.

XXI.

Porro Paullus se miraculosè conversum esse ipse fatetur, & res ipsa loquitur, cum apud suos in tantâ dignitate fuerit, & postea Christum secutus sit, ut lapidaretur, flagellaretur, occideretur.

XXII.

Quod in Actis de morte Agrippæ memorat Lucas, testatur Iosephus prolixius.

XXIII.

Porro quod de Resurrectione loquimur, illis impossibile videtur, qui ex suis Dei vires metiuntur. Vult autem Deus in alterâ vitâ totum esse hominem. Vult bona & mala toti homini corpori & animæ esse communia, vult quia hominis redemptor anima & corpore assumpto animam & corpus salvavit.

Quod

XXIV.

Quod possit, in femine vel in terrâ germinante vel in utero in tantum miraculum efformato facile animadvertitur. Vt jam non dicam illum qui omnia ex nihilo fecit, ex terra & elementis facile hominem posse refingere.

XXV.

Porro resurrectio mortuorum Iudæis & legis probatis doctoribus fuit credita, ex veteri testamento, ut ex Iosepho & Lucâ constat, cum Paulo illam asserenti non contradicant; Quam & Thalmud declarat, & Turcarum Alcoranum ex Rabinis coacervatum, adseverat.

XXVI.

Zoroastres universalem omnium mortuorum resurrectionem docebat, & Theopompus Aristotelis discipulus, quibus teste Æneâ Gazæo nemo antiquorum contradixit.

XXVII.

Stoici mundum post certa sæcula ex conflagratione consummatum in pristinam formam restitutum iri docuerunt, quam restitutionem à Luciano versibus expressam Varro *πανηγυρεσίαν* vocat. Plato disertè animas in corpus redituras tradit, quod & Albumazar Astrologus censet, postquam Ast a ad suam posituram redierint. Quæ tamen sententia, licet resurrectionem videatur concedere, ab Arithmeticis & doctis refutata est. Saltem cum astris hanc virtutem tribuerint, astrorum conditori non denegare potuerunt.

XXVIII.

Deniq; extremum iudicium docent unaminiter Prophætæ, Sibyllæ, Iesus R. Apostoli. Lex etiam Dei interno homini lata & ipsa cuiusq; conscientia, manifestè ostendit alium nobis iudicem, aliud tribunal esse expectandum. Cum anima quæ præcipuè peccat, in hac vita, ubi superficies tantum intuemur, examinari nequeat.

XXIX.

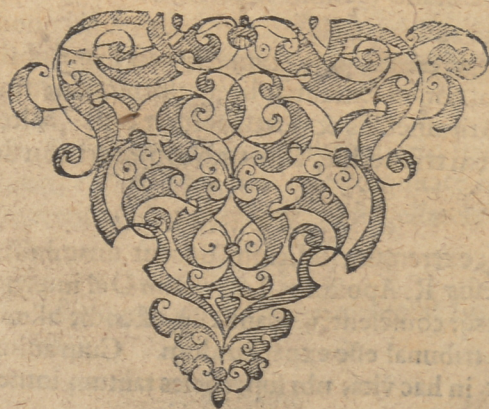
Rabbini de hoc iudicio creberrimè loquuntur, eiusq; functionem Messia adsignant. Ethnici in campo veritatis ex hoc iudicio pro cuiusq; meritis mortem aut vitam æternam assignatum

tum iri docuerunt, idq; per Dei filium, quem qualitercunq; per
Minorem Iovis filium designare voluerunt.

X X X.

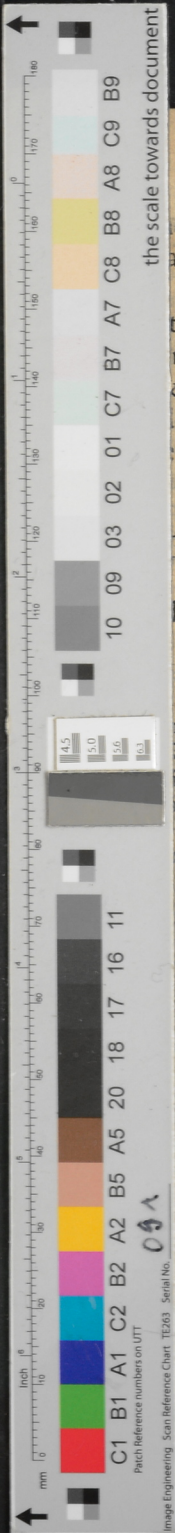
Deo aeterno, qui solus est, Vnus & unicus, Ens entium, trinus
in personis unus in essentia, qui mundum universum ex nihilo
condidit, eumq; sua providentia ad suam gloriam sapientissimè
dirigit, qui animas nostras immortales, ex lapsu corruptas ad se
Summum suum bonum revocavit, Religione una & verâ, se
unum verum Deum ostendendo, sui cultum in verbo suo de-
monstrando, filium Dei mediatorem nobis exhibendo, Iesum
Christum, Mariæ filium, à Prophetis prædictum, à Iudæis cru-
cifixum; à gentibus creditum Deum & hominem, salvato-
rem omnium; sit honor, laus, & gloria in aeterna
saeculorum saecula. Amen.

F I N I S.

4 W 1069

ortis fuisse, non, ne crimen detegant, sed ne vir-
ant, ne ipsi quidem hostes Christianorum nē-

tionem illam repentinam, quā Deorum cultus
nt, ad constellationem referunt, quā mundum
z pro diversis cæli imaginibus singulos Plane-
nominari supponunt, quæ vesanorum hominum
Syro satis refutata sit, seq; ipsam explodat re-

climatibus tot regiones, urbes, oppida, familiæ,
imis sæpe religionibus inbuti, quā insaniam suam
Cumq; Planeta climatis religionis Judaicæ
li gio in totum orbem disseminata est, proprio

as Planetarum conjunctiones Religiones facere
i conjunctiones tantum, alij Iovem tantum, alij Io-
♄ Chaldaicam, cum ☉ Aegyptiam, cum ♃ Mahu-
a, cum ☾ Antichristianam, Addunt a. magnas medias
interq; se de religionis domo variè contendunt (quæ
ex fo) prius inter se insulsi & insani conveniant, an-
postulent.

es à conjunctione Stellarum dependent, cur cum illis
io Christiana tantæ sit durationis, tamq; latè pateat,
nativitatis tempore talem conjunctionem. quod nex
Astrologorum somnio sex esse possint Religiones
m in una familiâ.

nde Religionis Thema erigere debeant à fine eius
ius, quæ oritur aut deniq; legislatoris ipsius Iesu ge-
ptias suas Christianis intolerabiles satis impie pio-

s hominis Genesi Religio, hoc est tot naturæ, regio-
j, Dæmones, affectus animi & mentis, cum vel ipso
on cogant, cum etiam in singulis regionibus aliquis
t.

contemplationum vanitatem eventus ipse manife-
stianam 360. annos duraturam dixerunt, quam Al-
xtendebat, Abraham Iudæus ad 1464, &, suo more

isti per Magiam facta esse contendunt exemplo Si-
nyanæi, Appulei Madaurenfis. Cum Simon vel eo-
is sit, Iesu divinitati concesserit. Et cuius Diabolica
rejecta & cum ipso extincta est.

Apol-